

Ikt. sz.: NOB/65-1/2012.

NOB-33/2012.
(NOB-65/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2012. november 13-án, kedden, 10 óra 5 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása.....	5
A moldvai csángómagyarok oktatási programjának helyzete - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium), Burus Siklódi Botond elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége), Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége)	6
Répás Zsuzsanna tájékoztatása.....	6
Burus Siklódi Botond tájékoztatója.....	7
Lászlófy Pál tájékoztatása	13
Kérdések, észrevételek	15
Válaszadások	19
Egyebek	23

Napirendi javaslat

1. A moldvai csángómagyarok oktatási programjának helyzete

Előadó:

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Burus Siklódi Botond elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége)

Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége)

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János (Fidesz)**, a bizottság elnöke

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke

Csóti György (Fidesz)

Ékes Ilona (Fidesz)

Kószegi Zoltán (Fidesz)

Szávay István (Jobbik)

Dr. Stágel Bence (KDNP)

Kalmár Ferenc András (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)

Dr. Stágel Bence (KDNP) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár
(Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Burus Siklódi Botond elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége)

Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok
Szövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 5 perc)

A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindenkit nagy tisztelettel köszöntök a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén. Köszöntöm körünkben Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős államtitkár asszonyt, és köszöntöm az első napirendi pontnál Burus Siklódi Botond elnök urat, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségétől, illetve Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök urat, szintén a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségétől, akik az első napirendi pontnál a tájékoztatót tartják, illetve előadóink.

Két napirendi pontunk van, egy tájékoztató a moldvai csángómagyarok oktatási programjának helyzetéről és az egyebek. Van-e még napirendi javaslat? *(Jelzésre.)* Igen. Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. A tegnapi napon kiosztottam a bizottság tagjainak azt az anyagot, melyet korábban a parlamenti frakciók vezetői kaptak meg, bár nem nagyon terjedt szét a képviselők között, sajnos, ez pedig „A vajdasági magyar közösség azonossága megőrzésének és fejlődésének alapkövetelményei” című dokumentum, amit négy délvidéki magyar párt, nyolc civil szervezet és számos közismert közéleti személyiség írt alá. Ezt tegnap kiosztottam azzal, hogy javasolni fogom, néhány mondatot váltsunk erről a dokumentumról a mai ülésen.

Ezt a dokumentumot a Társaság a Kárpát-medence Magyarságáért nevű, azt hiszem, sokunk által ismert és becsült munkát végzett civil szervezet és annak elnöke, Éhn József elnök úr juttatta el a petíciót megfogalmazók kérésére nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Unióban is vezető politikusoknak, képviselőknél. Elnök úr tájékoztatása mellett a mai bizottsági ülésre meg is hívtam Éhn József elnök urat, és szeretném javasolni, hogy egy második napirendi pontban, tájékoztatás formájában hallgassuk meg elnök urat, és biztosítsunk neki néhány percnyi lehetőséget, hogy erről a dokumentumról néhány mondatban tájékoztassa a bizottság tagjait. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tegnap a bizottsági ülést követően az egyebekben néhány percet már beszéltünk erről, illetve a mai ülést megelőzően a Fidesz-munkacsoport megtartotta az ülését, és erről is beszéltünk, hogy ezt támogassuk-e, vagy ne. Nem támogatjuk a mai napon ennek a felvételét, de ez nem azt jelenti, hogy elzárkózunk a délvidéki kérdés megtárgyalásától, annál is inkább, mert már többször hallgattunk meg tájékoztatókat a Délvidékről, illetve foglalkoztunk a Délvidékkel. Akár ezzel a felhívással is tudunk foglalkozni, de nem a mai ülésünkön, hanem a közeljövőben, decemberben az egyik ülésünk napirendi javaslata is lehet ez a felhívás, ugyanis a két ország kormánya folyamatosan egyeztet azokban a kérdésekben, amelyeket ez a felhívás, petíció felvetett. Szinte minden kormányközi tárgyaláson ezek a kérdések szerepelnek, még akkor is, hogyha egyes kérdésekben látványos sikereket eddig nem értünk el, de ez mindig ott van a tárgyalások asztalán. Másrészt pedig a legnagyobb magyar politikai szervezet, párt ezt a petíciót nem írta alá, ezért úgy gondolom, ahhoz, hogy mi erről a felhívásról itt beszélni tudjunk, és bizottsági szinten vegyük, a VMSZ-szel, mint a legnagyobb, legerősebb délvidéki politikai szervezettel nekünk konzultálnunk kell, és utána ezt meg fogjuk tenni.

Mivel ez a felvetés a napirendi javaslat módosítása volt, megkérdezem, hogy a módosítást kik támogatják. *(Szavazás.)* Kettő. Kik nem? *(Szavazás.)* Öt. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Három.

A bizottság többsége nem támogatta, hogy ezt napirendre vegyük a mai ülésen.

A jegyzőkönyv számára szeretném bejelenteni a helyettesítéseket, hogy dr. Hoppál Péter képviselő urat helyettesítem én, és Stágel Bence képviselő urat Kalmár Ferenc képviselő úr helyettesíti, és így határozatképesek vagyunk.

Most az eredeti napirendi javaslatról kérem, hogy szavazzunk. Kik támogatják? *(Szavazás.)* Kik nem támogatják? *(Nincs jelentkező.)* Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Kettő.

Kettő tartózkodás mellett a bizottság többsége támogatta a napirendi javaslatot. Köszönöm szépen.

A moldvai csángómagyarok oktatási programjának helyzete - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium), Burus Siklódi Botond elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége), Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége)

Ezek után rátérünk az eredeti napirendi javaslatunkra. Az első napirendi pontunk a moldvai csángómagyarok oktatási programjának helyzete. Újra köszöntöm előadóinkat, és át is adom a szót államtitkár asszonyoknak.

Répás Zsuzsanna tájékoztatása

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy ma itt beszámolhatunk a moldvai csángómagyar oktatási program helyzetéről. Régóta beszéltünk arról, hogy időszerű volna egy ilyen találkozó, egy ilyen beszámoló, és azért örülök annak, hogy ez most történik, mert mostanában megszilárdult a helyzet, és úrrá lettünk azokon a problémákon, amelyek az elmúlt időszakban gondot okoztak egyrészt a mi számunkra, másrészt mindenki számára, aki a szívében viseli a csángóság és a csángó oktatásügy történetét.

Mi is történt az elmúlt időszakban? Ne felejtjük el, hogy a moldvai csángómagyar oktatási program még az 1998-2002. közötti kormányzás idején, tehát az első polgári kormányzás idején indult el, és nagyon örülünk annak, hogy a szocialista kormányzás alatt sem szűnt meg ez a program, azonban nem tudunk szó nélkül elmenni amellett, hogy ebben az időszakban egy csomó olyan probléma jelentkezett, amely 2010-re annyira eszkalálódott, hogy gyakorlatilag a program megszűnésével is fenyegetett már az a kaotikus helyzet, ami kialakult. Látni kell, hogy abban az időszakban olyan gazdálkodási, elszámolási, könyvviteli és egyéb problémák merültek föl az MCSMSZ-nél, amely működtette ezt a programot, hogy az már odavezetett, hogy a román adóhatóság zárta az MCSMSZ bizonyos programelemeit, és féltő volt, hogy ez a kaotikus gazdasági, gazdálkodási helyzet a program megszűnésével jár, illetve a program lényeges kisebbedésével fenyegetett.

Éppen ezért újra kellett szerveznünk, és át kellett gondolnunk, hogyan tudnánk a leghatékonyabban és legbiztonságosabban, megbízhatóbban működtetni tovább a moldvai csángómagyar oktatási programot, és úgy döntöttünk, hogy ismét a pedagógus szövetségre, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségre bízunk ennek a programnak az irányítását. Nagy örömmel és megnyugtatóssal tudom itt mondani, ennek az lett az eredménye, hogy nemcsak megerősödött a program, és rendben működnek azóta a gazdasági elszámolások, hanem gazdaságilag is lényegesen hatékonyabban működik, hiszen eddigi 150 millió forint helyett 96 millió forintból lehetett ugyanazt a programot működtetni. Ez azt jelenti, hogy 36 százalékkal kevesebb működési költséggel működik, amellelt, hogy bővült a program, tehát az eddigi 22 helyszínen helyett immár 26 helyszínen zajlik a magyar oktatás.

Sajnos pontos adatokkal nem rendelkezünk a korábbi helyzetről, hiszen az MCSMSZ híradásai szerint ők 2200 gyermekről számoltak be, hogy annyi vett volna részt az ő irányításuk alatt a programban, azonban azt látjuk, hogy 2011-ben mindössze 1560 gyermek

igényelt oktatási-nevelési támogatást. Ez tehát jelentős különbség, és több mint egyharmada a programnak, tehát nem tudjuk - ez az egyharmados szám körülbelül egyharmada a programnak -, hogy mi volt a valós szám, valójában hány gyermek tudott részt venni a programban, de az biztos, hogy mostanra 4 helyszínnel tudtunk bővíteni a programban.

Az is tény, hogy a tanárok számára is megnyugtatóbb és kiszámíthatóbb a jelenlegi működés, mert amellet, hogy megbízhatóan támaszkodhatnak a fizetésre, kapnak egy kiegészítést, amellyel rendezhetik a saját lakhatási és egyéb körülményeiket. Ez a kiegészítés azt eredményezte, hogy ma már vonzó anyagi szempontból is tanítónak állni Moldvában, és valóban nagyon fontos az, hogy a lelki, szellemi presztízs mellett az anyagi biztonságra is tudjanak számítani az ott dolgozó pedagógusok.

A legfontosabb számunkra azonban az, hogy az ott lévő gyermekek egyrészt minél többen tudjanak részt venni magyar nyelvű oktatásban, másrészt ennek a minősége is biztosított legyen, és olyan plusz programokat, plusz szakmai programokat tudjunk biztosítani a számunkra, amelyek valóban segítik az ő fejlődésüket, és segítik magyar identitásuk megőrzését, a magyar nyelv és kultúra ismeretét terjeszti köztük. Számunkra erre biztosítékot jelent a pedagógus szövetség munkája.

Nagyon örülök annak, hogy ők partnerünk ebben az ügyben, és nagyon remélem, hogy továbbra is számíthatunk a Keresztülő-programban azokra a magyarországi civil személyekre és civil szervezetekre is, akik eddig is támogatták önkéntes adományaikkal a Keresztülő-program keretében a moldvai magyar gyermekeket és a moldvai magyar oktatást. Nagyon örülök, hogy most is itt vannak közöttünk ennek a szervezetnek és ennek a programnak a képviselői. Mi továbbra is számítunk az ő támogatásukra, és azt remélem, hogy ebben az együttműködésben a magyar kormány, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége és a magyarországi civilek együttműködésében továbbra is hatékonyan és mindenki számára megnyugtatóan tudjuk működtetni ezt a programot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony.

Az előzetes egyeztetéseknek megfelelően most Burus Siklódi Botond elnök úrnak adnám meg a szót. Elnök úr!

Burus Siklódi Botond tájékoztatója

BURUS SIKLÓSI BOTOND elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége):
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Államtitkár Asszony! Nagy-nagy megtiszteltetés számomra, számunkra, hogy itt lehetünk, és a bizottság előtt beszámolhatunk arról a tevékenységünkről, amelyet február óta újra végez a pedagógus szövetség. Úgy gondoltam, hogy a pedagógus szövetség működéséről egy pár gondolatot szeretnék megosztani önökkel, és utána a moldvai csángómagyar oktatási program jövőjéről, jövőképformálásáról osztanék meg egy pár gondolatot. Tiszteletbeli elnök úr, Lászlófy Pál elnök úr, örökös elnökünk a végén majd ki fog egészíteni, hogyha úgy gondolja, hogy valahol mulasztottam volna. Engedjék meg, mivel egy prezentációt is készítettem erre az alkalomra, hogy ezt is bemutassam. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

Tisztelt Bizottság! A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége eddigi tevékenységéről szeretnék egy pár szóban ismertetőt tartani, hogy ismerjék meg azt a szervezetet, amely 2012. február 1-jétől most már a csángómagyar oktatási program vezetője. Ha az előzményeket tekintjük, már az induláskor is jelen voltunk, sőt a lebonyolításban, a megszervezésben is oroszánrészt vállalt a pedagógusok szövetsége. Idővel, a Csángómagyarok Szövetsége megerősödésével és a Keresztülő-program beindulásával annyira komplexsé vált ezt a problémakör, hogy mi úgy gondoltuk, a Csángómagyarok Szövetsége az, akinek foglalkoznia kell ezzel a problémával. Mi minden szakmai

segítségünket megígértük, és meg is adtuk az elmúlt évek során a Csángómagyarok Szövetségének, de az egész program menedzselését ők végezték egészen február 1-jéig. Az elmúlt időszakra nem szeretnék visszatérni, számunkra 2012. február 1-jétől kezdődött ez az új időszak, amely egy egész sor olyan helyzetet generált, amelyekre helyenként nem is számítottunk, de mindenképpen újra kellett rendeznünk a sorainkat a programbővüléssel kapcsolatosan.

Ki és mi a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége? Tavaly, 2011-ben ünnepeltük fennállásunk 20. évfordulóját, és egy olyan civil szervezet vagyunk, amely a romániai magyar közoktatás érdekképviselőjét vállaltuk fel, és próbáljuk is azt ellátni lehetőségeink szerint a legmagasabb szinten. Igyekszünk megtartani azt a szakmaiságot, amelyet vállaltunk, és ennek érdekében nem kötöttünk semmiféle olyan megállapodást, ami esetleg egy picit is rossz oldaláról érintené a magyar közoktatás önállósuló rendszerét Romániában. Viszont hajlandók vagyunk minden olyan politikai szervezettel együttműködni, vagy szakszervezettel, vagy szakmai szervezettel, amely a mi vállalásunkat, az alapszabályzatunkat elfogadja, és a romániai magyar nyelvű közoktatási rendszer fejlődését szolgálja.

Mindenképpen nyitottak vagyunk, és ezt az elmúlt időszak is bizonyítja, hogy olyan tevékenységekre, olyan szövetségekre is nyitottak vagyunk, amelyek a szakmát előbbre viszik, és az önállósuló magyar oktatási rendszerünket stabilizálni kívánják. Így az Oktatási Minisztérium nemzeti kisebbségi főosztályával folyamatos a szakmai kapcsolatunk, és bár változó mértékben történt ez meg az elmúlt húsz év alatt, változó intenzitással és eredményességgel, de én azt szeretném erősíteni, hogy ez a szakmai kapcsolat egyre mélyüljön, ami, nyilván, nemcsak rajtunk múlik, hanem az ott dolgozó kollégákon is. Jelen pillanatban úgy tűnik, hogy ez sikerrel történik meg, és ennek a hasznát is szeretnők kamatoztatni a csángó oktatási programban; erre a gondolatra még visszatérek később. A minőségi fejlesztés az, amit mi vállaltunk, éppen ezért minden egyes tevékenységünkkel, minden egyes programunkkal ezt a fő célt szolgáljuk.

Egy pár gondolat erejéig bemutatnám, hogy lássák, mekkora az országos kiterjedésünk, illetve szervezeti felépítésünk. A legfontosabb döntéshozó testületünk az országos küldöttgyűlés, amelyet évente hívunk össze, és e között a két küldöttgyűlés közötti időszakban az országos elnökség vezeti a szervezetünket, természetesen a Cenzorbizottság és az Etikai Bizottság támogatásával, közreműködésével. Az elnökség a következő intézményesülni látszó, helyenként már intézményesült egész rendszert próbálja működtetni. Ezek közül az Országos Információs és Programirodát említeném első helyen, amely egyre több olyan országos kiterjesztésű program lebonyolítását vállalja, mint például a 2011 óta általunk működtetett „Szülőföldön magyarul” program. Említhetném itt a most már február óta futó csángómagyar oktatási programot, az Erzsébet-tábor programot, de minden olyan évközi, szülőföldön vagy az anyaországban, vagy a Kárpát-medence bármely országában szervezett szakmai programban való részvétel lehetőségét.

Ezenkívül négy módszertani központot működtetünk, és ezek azok, amelyek a szakmaiság képviselőjét ellátják erdélyi szinten, ez a Partium és Bánát, Közép-Erdély, Székelyföld, és országos szintű módszertani központot működtetünk. A szaktestületek kialakulását bátorítjuk, amelyek léteznek, azok munkáját pedig segítjük. Talán a legbüszkébbek a nyári egyetemünkre, a Bolyai Nyári Akadémiára vagyunk, amelyet szintén 20 éve működtetünk, és idén ünnepeltük a 20. évfordulóját az akadémia indításának. Ez egy óriási Kárpát-medencei kiterjesztésű szakmai program, amely keretében mintegy 20-30 szekcióban évente közel ezer pedagógus vesz részt a Kárpát-medence majd minden leszakadt országrészéből.

A tankönyvellátás hiányosságai az Erdélyi Tankönyvtanács létrehozását és működtetését, ezáltal pedig egy saját kiadó, az Ábel Kiadó működtetését is feltételezte. Ezeket létrehoztuk, működtetjük, annál is inkább, hogy a magyar nyelvű közoktatásban egyre több

olyan tankönyv vagy segédanyag jelenik meg, amelyet a román kiadók a piaci viszonyok miatt, a kis példányban való előállítás okán elsősorban nem hajlandók felvállalni, ezért is hoztuk létre az Ábel Kiadót.

Oktatási módszertani központjainkról említést tettem már. Négy területi központunk van, és terveink szerint, hogyha ez a perspektíva továbbra is fennáll, hogy a moldvai magyar oktatási programot a pedagógus szövetségnek kell továbbra is koordinálnia és vezetnie, akkor mindenképpen fontosnak találjuk egy moldvai csángó módszertani központ kialakítását, amely a Székelyföldi Területi Oktatási Központozhoz kapcsolódna szervezetileg.

Egész országos kiterjesztéssel működünk, minden olyan városban, intézményben, megyében, körzetben vannak szervezeteink, ahol magyar nyelvű oktatás folyik. Ez azt jelenti, hogy összességében közel 7 ezer taggal működő civil szervezet vagyunk, és ezek a területi megosztás szerint a Partium és Bánát, Közép-Erdély, Székelyföld és Csángóföld megközelítésben kerülnek a közvetlen, illetve közvetett, a megyei vagy körzeti szövetségeken keresztüli irányítás alá.

Fontos és nélkülözhetetlen az a terület, amelyet a módszertani központok felvállalnak, és kiemelném itt a Teleki Oktatási Központunknak, mint országos módszertani központnak a működését, amelyet Szovátn alakított ki a szövetség közel húsz éve immár, és ennek működtetésére ugyancsak egy gazdasági vállalkozást is létrehoztunk, a TOK Impex Kft.-n keresztül tartjuk fenn azt az épületet, amelyben a legtöbb országos szintű rendezvényt bonyolítjuk le. Hogy a legközelebbit említsem, szombaton zajlott a - 2012. a külhoni óvodák éve kapcsán - a módszertani csomagok átadására szervezett országos szintű konferenciánk.

A csángó oktatási programmal kapcsolatosan szeretnék egy pár gondolatot megosztani önökkel, és természetesen várva azt, hogy esetleg a nem érintett, vagy az érdeklődésre számot tartó területekre rákérdezhessenek, és erre kérem is önöket. Említettem, hogy már az alakulásnál, 2001-ben ott volt a pedagógus szövetség - tiszteletbeli elnök úr talán erről részletesebben is fog majd szólni, ha úgy gondolja -, és a lényeg az, hogy mi akkor a magyar kormány megkeresésére és felkérésére vállaltuk a beindítást, a megszületés körüli bábáskodást. Azt hiszem, ennek is köszönhető, hogy akkor - Hegyeli Attila akkori lendületének is tulajdonítva - meggyökerezhetett a csángóföldi magyar nyelvű oktatási program, amely az államtitkár asszony által is említett nagyságokat ér el, jelen pillanatban 26 helyszínen működve.

2012. február 1-je egy újabb fontos dátum az életünkben, a KIM Nemzetpolitikai Államtitkársága felkérésére akkortól vettük át a program irányítását. Természetesen sok olyan helyzetbe kerültünk azóta, amelyet meg kellett oldanunk, és számunkra mindig az volt a legfontosabb, hogy a szakmaiság és a gyerekek, illetve a tanáraink, a tanárok, pedagógusok érdekeit szem előtt tartva tudjuk meghozni azokat a döntéseket, amelyek a program működését lehetővé tették a jelen pillanatig is.

Tudják, hogy az anyagi háttérrel a magyar kormány a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-n keresztül juttatja az oktatási program számára, és ezenkívül nem elhanyagolható, sőt egyre inkább fontosabbá válik az a támogatás, amelyet a Moldvai Magyar Oktatásért Alapítványon, az AMMOA-n keresztül, a velük kötött együttműködési megállapodás szerint juttatunk el az oktatási helyszínekre a tanárokon keresztül. Ezek az anyagi háttérrel biztosító intézmények, de természetesen nyitottak vagyunk mindenféle más támogató jelentkezését felkarolni, és így említhetnék olyan támogatót is, aki például a csíkszeredai bentlakás részbeni támogatását vállalta, elnök úr erről is biztosan fog majd említést tenni.

A 26 helyszín, ahol immár működünk, a korábbi 22-24-hez viszonyítva a Szeret-Klészse Alapítvány által működtetett program integrálásával bővült, látva, érezve a Duma András által vezetett Szeret-Klészse Alapítványban működő, bizonyos mértékig külön oktatási programnak is tekinthető részt, hogy itt, az általunk koordinált oktatási programban a kiszámíthatóság, a szakmaiság és az anyagi fedezet is megvan a működésre. Talán ez is

befolyásolta őket abbéli döntésükben, hogy integrálódjanak az oktatási programba, s így újabb tanárokkal, újabb résztvevőkkel, gyerekekkel, közel 200 gyerekkel bővült az oktatási program szeptember 1-jétől, amióta a Szeret-Klészse Alapítvány is csatlakozott.

Itt szeretném megjegyezni, hogy elég hosszú ideje tárgyalásokat folytatunk a Pusztina Házért Alapítvánnyal, amely a pusztinai oktatási program integrálását készíti elő, és úgy tűnik, hogy ez meg is fog történni. Az ott dolgozó tanárok mindenképpen szeretnék ezt a stabil helyzetet maguk mögött tudni, magukénak látni és érezni, amelyet a pedagógusok szövetsége tud nyújtani. Még bizonyos megközelítéseken túl kell lennünk az alapítvány vezetőségével, de én azt hiszem, hogyha ennek az oktatási programnak az integrációja teljes kiterjesztésű lesz, egységes oktatási programról beszélhetnénk a moldvai csángóföldi oktatás tekintetében.

Szakmai szempontból mik azok, amiket mi vállaltunk, és mi az, amit eddig teljesíteni is tudtunk? Nyilván, szerződés kötelez minket arra, hogy a szakmai és a pénzügyi felügyeletet ellássuk, és ennek igyekszünk nap mint nap eleget tenni. Ennek érdekében létrehoztuk már az első pillanatban azt a felügyelőbizottságot, amelynek elnökének, vezetőjeként Lászlófy Pál tiszteletbeli elnök urat kértem fel és Borbát Erzsébetet, akinek a neve azt hiszem, hogy nagyon sokuk, vagy mindannyiuk számára ismert. Ő már a csángó oktatási program kezdeteinél ott volt, jóval korábban, mielőtt még a moldvai csángómagyar oktatási program beindult volna, gondolok itt a csíkszeredai oktatási helyszíneire, a József Attila Általános Iskolára, a csángó bentlakásra és így tovább.

Az ő nevük az, ami fémjelzi is ennek a bizottságnak tevékenységét. Ezenkívül elnöktársam, Kiss Imre, székelyföldi pedagógus, a szövetség alelnöke, valamint Szász Zoltán udvarhelyszéki alelnökünk vesz még részt a bizottságban, és újabban, szeptember 1-jétől pedig Hargita megye volt főtanfelügyelője, jelen pillanatban a pedagógus szövetség programigazgatója, Ferenc Salamon Alpár, aki kiegészíti ezt a bizottságot, és a szakmai felügyeletét, a pénzügyi felügyeletét is ellátja ennek a tevékenységnek.

Mit tudtunk eddig megvalósítani? Említeném azt, hogy természetesen hallható volt és hallható talán napjainkban is olyan hang, amelyet elsősorban a Csángómagyarok Szövetsége képviselői hangoztatnak, hogy összeomlik a rendszer, veszélyben van a rendszer. Én itt, önök előtt is bátran azt tudom mondani, hogy tényleg összeomlófélben van egy rendszer, az a rendszer, amit ők vezettek. Mi nem ők vagyunk, mi valamilyen más stílusban, más vezetési megközelítésben próbáljuk ellátni a feladatunkat, és mindenképpen, elsősorban és kihangsúlyozottan a szakmaiságot helyezük előtérbe, és ezt igyekszünk képviselni. Tehát ebben van igazság, az a rendszer, amit ők építettek ki, összeomlófélben van, és egy új rendszer van kiépülőben, amit reméljük, hogy sokkal több és megbízhatóbb stabilitást fog közvetíteni nemcsak a rendszerben részt vevő tanárok irányába, hanem a szülők, a csángó közösség irányába is.

Nagyon konkrétan az anyagi juttatások szabályozását oldottuk meg másképpen, mint ahogy az korábban működött. A munkaidő kitöltésének módszertanát dolgoztuk ki szakemberek bevonásával, és ezt nagyon konkrétan a munkaköri leírásokban is szabályoztuk, és természetesen ezek részei annak a szerződésnek, amelyet külön-külön mindenkivel leülve, egyenként kötöttünk meg szeptember 1-jével. A működési feltételek szabályozása elsősorban a lakhatási feltételeknek és az oktatási helyszínek megfelelő feltételei biztosítását jelentik.

Korábban az egész rendszer nagy problémája az volt, hogy pókhálószerű szervezeti felépítésben működött. A bákói központban, ahol 12 alkalmazottal működött ennek a rendszernek az irányítása, és ha valahol, valami probléma jelentkezett, akkor onnan igyekeztek az adminisztratív jellegű problémákat is megoldani, a helyszínre érkezni, és ez helyenként feszültséget okozott. Ezt a rendszert próbáltuk mi - és úgy érzem, most már szeptember 1-jétől nagyrészt sikerült is - felszámolni.

Mire gondolok? Egységesen megállapított támogatást számítottunk ki egy-egy oktatási helyszín fenntartására. Ez román lejben számolva 700 lejnek megfelelő anyagi juttatást jelent minden egyes helyszín minden egyes oktatójának, ami azt jelenti, hogy saját maguknak kell a saját környezetüket kialakítaniuk annak megfelelően, hogy az oktatási tevékenységet le tudja bonyolítani, illetve, hogy a saját lakhatási feltételeit olyan formában alakítsa ki, ahogy az neki, a saját igényeinek megfelel. Természetszerűleg ebből adódóan vannak olyan helyzetek, ahol az adott helyszínen, mint például Bahánán új helyszínt választottak az ott oktatók, egy modernebbet, lakhatóbbat, kényelmesebbet, és ezek a példák azt hiszem, hogy még sűrűsödni fognak az elkövetkezendő időben, hisz alig két hónap telt el azóta, hogy az első ilyen támogatásukat kézhez vehették. Ez egy nagyon konkrét motiváló tényezőként is hat, hisz abból a 700 lejből, úgy tűnik, még spórolni is tud - természetesen a törvények szerinti adózási feltételek betartása után -, még maradhat meg pénze is, amellyel ugyancsak a saját komfortját tudja növelni.

Problémát jelent viszont az a helyzet, amely a Csángómagyarok Szövetsége tulajdonában lévő ingatlanok működtetésével kapcsolatos, hisz a Csángómagyarok Szövetsége jelenlegi vezetésével szeptember óta folyamatosan próbálunk megállapodásra jutni, és most úgy tűnik, hogy ez sikerülni fog, és akkor itt, ezeken a helyszíneken is stabilizálódni fog a helyzet. Ők nem hajlandók a tanárokkal szerződést kötni, bár a mi meggyőződésünk, hogy talán ez volna a legjobb megoldás, a lakhatási és az oktatási program szempontjából. Az általunk is használt felületek használatáról, az ennek kapcsán kötött szerződésről van szó, nem a munkáltatásról, hisz a munkáltatás joga továbbra is a pedagógus szövetség dolga, és a fenntartási támogatás továbbítása is a mi dolgunk, amit meg is teszünk nagyon szívesen, csak épp ez a megállapodás létrejöhesse. Nagyon remélem, hogy ez rövidesen, az elkövetkezendő napokban meg is fog történni. Nem nagyon értettük, értjük azt a taktikázást, helyenként időhúzást, a már-már szabotáznak is nevezhető magatartásukat, hogy nem hajlandók ők ezt elfogadni, de meggyőződésem, hogy ez a közeljövőben meg fog történni.

Említeni szeretném továbbá még azt is, hogy a csángóföldi magyar oktatás egyre inkább foglalkoztatja a Csángóföldön működő civil szervezeteket, akik létrehozták, működtetik a Csángó Tanácsot, amelynek a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége a kezdetektől a tagja. Ennek a Csángó Tanácsnak az összehívása eredményezte még akkor - hisz akkor a mi kezdeményezésünkre hívták össze 2012 februárjában azt a kezdeményezést, hogy a Csángó Tanács minden egyes tagszervezete elfogadja, sőt örvendetesnek tartja a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének, mint szakmai szervezetnek az újbóli szerepvállalását a csángó oktatási program működtetésében. Továbbá szorgalmazza egy olyan módszertani, kulturális központ kialakítását, amely a csángómagyar oktatási programot támogatná, és a csángó szervezetek feletti szervezetként működne. Ezzel kapcsolatosan november 19-én ül össze a Csángó Tanács, és az egyik fő téma továbbra is ennek a létrehozása lesz.

Mi a kezdetektől fogva a nyitottság jegyében végeztük a munkánkat. Bárkinek, bármikor nyitottak voltunk, vagyunk, és hajlandók vagyunk megmutatni azt, hogy mennyi támogatást kaptunk, ebből mennyi került felhasználásra, és hogy milyen irányú felhasználása történt meg az anyagi juttatásoknak. A bizottság tagjainak eljuttattuk ezt a szórólapot (*Felmutatja.*), amelyen ezeket számszerűsítve is bemutatjuk. Világosan látszik, hogy november 10-i hatállyal az addig felhasznált pénzmennyiség 74 millió 537 ezer forintnak megfelelő támogatás, amelyből 67 millió forintot a kormányzat a Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül juttatott a pedagógus szövetség számlájára, míg eddig, a jelen pillanatig az AMMOA támogatása 7,5 millió forint körüli összegre rúg. Természetesen az AMMOA-tól várjuk a korábbi megállapodásaink szerint az elkövetkezendő két hónapra - november és december hónapra - a lakhatási feltételekre és a hátralevő szakmai program finanszírozására

az összeget, amelyre Antal Gábor kuratóriumi elnök úrtól biztosítékot kaptunk, és meggyőződésünk, hogy ez így is fog történni.

Bontásban is bizonyos tekintetben látható az, hogy mire költődik az adófizetők pénze. Az is látszik világosan, látható, hogy több mint kétharmada az összegnek személyi jellegű kifizetésekben nyilvánul meg, a dologi jellegű kifizetések pedig magukban hordozzák még azokat a szakmai programokat is, amelyeket igyekszünk a programban részt vevő tanárok számára megvalósítani, és azokat a gyerekek számára szervezett oktatási programszintű megnyilvánulásokat, amit például egy népdalvetélkedő vagy mesemondó verseny, tantárgyi verseny megszervezése jelentett az elmúlt időszakban. Sokat nem időznék ezekkel a számadatokkal, de állunk, állok a kérdések elé, hogyha felvetődnek ezzel kapcsolatosan kérdések.

Mindenképpen szeretnők megerősíteni, és a hitelét visszaszerezni ennek a programnak, amely bizonyos mediotikus hatásokra is, de bizonyos, elsősorban a Csángómagyarok Szövetsége leköszönt és jelenlegi vezetői részéről is érte ezt a programot. Szeretném megnyugtatni a bizottság tagjait, de a jelenlevőket is, hogy a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége képes ezt a programot továbbvinni, és ez elől a megbízás elől egy pillanatig sem fog meghátrálni, folyamatosan fogja teljesíteni azt, amit a szerződésben vállalt, illetve a szerződésben vállalható.

A fő célunk az, hogy ezeket a tevékenységeket, amelyeknek körülbelül a fele, jelen pillanatban a gyerekek számát illetően pedig sokkal nagyobb számban iskolán kívüli tevékenységek formájában zajlik, hogy ezeket egyre inkább közelítsük az iskolához, ezáltal hivatalossá tegyük. A román oktatási törvény lehetőséget ad erre, az iskolán kívüli iskolák működtetésére, és ezek önkormányzati vagy alapítványi finanszírozással, de a román oktatási rendszerben hivatalos megközelítésben és elismertségben működhetnek. Ennek érdekében teszünk erőfeszítéseket, folytatunk tárgyalásokat a Bákó megyei tanfelügyelőséggel, az Oktatási Minisztérium nemzeti kisebbségi főosztályával.

Mindazok a beavatkozások, amelyek szakmai jellegűek, és az iskolát is érintik, teljesen hivatalosan a Bákó megyei tanfelügyelőség jóváhagyásával történnek, sőt úgy igyekszünk ezt rendezni, hogy már az ő kezdeményezésükre történjen. Jelen pillanatban, pont a mai nappal kezdődően a Hargita és Kovászna megyei szakfelügyelők bevonásával, az Oktatási Minisztérium nemzeti kisebbségi főosztályának jóváhagyásával, a Bákó megyei tanfelügyelőség meghívására vesznek részt a kollégák egy programban, egy szakmai tanácsadási körúton, amelyben elsősorban a rendszerbe újként belépő kollégák megsegítését tűztük ki célul, mindamelllett, hogy a rendszer átvilágítása is történik.

Szándékunk az, hogy szakmai szempontból teljesen átláthatóvá, teljesen világossá, és követhetővé tegyük ennek a rendszernek a működését. Az biztos, hogy jelen pillanatban Csíkszeredából egy picit nehéz, és nagyon sok fejtörést is okoz helyenként - bár a csángóföldi megbízottunk Márton Attila személyében egy nagyon lojális és nagyon tetre kész ügyintézőt kaptunk, és nagyon jól együttműködünk e téren, mégis - egyre inkább felvetődik ennek a módszertani a központnak a Székelyföldi Területi Oktatási Központ kihelyezett fiiláljának létrehozására Csángóföldön.

Ez nem jelentené egyáltalán azt a struktúrát, azt a működést, amit a Csángó Szövetség jelentett, ami természet szerű, hisz mi szakmai szervezet vagyunk, ők pedig egész más céllal jöttek létre. Egy más kérdés az, hogy az oktatási program finanszírozása terhére végezték többnyire azt a tevékenységet, amelyet civil szervezetként vállaltak. Ezt a központot mi mindenképpen ezektől a szervezetektől bizonyos mértékig függetlennek gondoljuk, ezek fölöttinek, de nyilván, hogy ezeknek a szervezeteknek a rendelkezésére, vagy a csángó közösség rendelkezésére szeretnők bocsátani.

Ennek az apáczais megközelítésben fölöttébb szükséges voltáról győződünk meg az elmúlt időszakban. Nem egy új gondolat, ez most egyre inkább megerősödik bennem,

bennünk, hogy ennek a létrehozása egyre inkább elodázhatatlan, hisz ennek egy hármas egységben kell működnie. Az egyik része a humán erőforrás-fejlesztés, hisz a programban elég sok, több mint 40 pedagógus vesz részt, és ez nem egy tantestületnek tekinthető, hiszen ez a 40 pedagógus 26 helyszínen van jelen, és elég nehéz a koordináció. Kis módszertani szigeteket ugyan létre lehet hozni, de mégis kell egy központi koordináció, és nem annyira irányító feladatot ellátó, mint inkább koordináló feladatot ellátó központ. Ennek a külső feltételei biztosításához elsősorban nemzetpolitikai szándék szükséges, és a hozzá rendelhető anyagiak biztosítása. Talán érdemes lenne, mi mindenképpen szorgalmaznánk egy ilyen beszélgetést, illetve előkészítési folyamatban való részvételt, de még egyszer mondom, külső feltételnek tartanám a nemzetpolitikai szándék megnyilatkozását.

Ennyit szerettem volna elmondani ezzel a programmal kapcsolatosan, és megkérem tiszteletbeli elnök urat, hogy ha vannak kiegészítő gondolatai, akkor ezeket tegye meg. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Lászlófy elnök urat, hogy kívánja-e kiegészíteni röviden. *(Jelzésre.)* Parancsoljon!

Lászlófy Pál tájékoztatása

LÁSZLÓFY PÁL tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége): Ha megengedik, akkor egészen röviden szólnék.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem kiegészíteni akarnám az elhangzottakat, hanem bizonyos dolgokat szeretnék hangsúlyozni. Az első az, hogy az induláskor a Hegyeli Attila névvel fémjelzett oktatási program 2001-2005. között a szövetség gondozásában zajlott. Attila és csoportja szervezte a programot, viszont minden adminisztratív dolgot, elszámolást stb. nekünk kellett biztosítani. Ez az akkori magyar kormány feltétele volt, másképp nem juttatta volna ezt a támogatást. Akkori aktív elnökként fél napig gyözködtek az akkori kormánytisztviselők, hogy vállaljuk el ezt a feladatot. Nem azért nem akartam ezt én elvállalni, mert hitetlen ember vagyok, hanem mert tudtam, hogy nagyon nagy a felelősség, és egy olyan programért kellett vállalni a felelősséget 150 km távolságból, amely megkövetelné a napi, legalábbis a folyamatos jelenlétet; naponta ott kell, hogy tartsa a gazda a szemét a nyáján, ahogy szokták mondani.

Éppen ezért, miután meggyőztek, hogy muszáj ezt vállalni, mi elvállaltuk. El kell mondanom önöknek, hogy négy éven keresztül a szövetség munkájában ez volt a legnehezebb feladat, mert minden hónapban, minden gazdasági év lezárásakor elszámolni, és az elszámolásokat megkérni, megkövetelni ilyen távolságból nagyon nehéz volt. Végül sikerült, és én akkor mondtam fel az együttműködést ilyen vonatkozásban, amikor kitalálták, megszülték a Keresztszülő-programot. Az nagyon szép, nagyon hangzatos, tetszetős programnak tűnt, viszont éreztem benne egy veszélyt, hogy parttalanná válhat ez a dolog, és akkor a támogatások nem kellő időben, nem kellő pontossággal való elszámolása sok támogató szülőben, abban a szervezetben, amelyik ezt lebonyolítja, kétségeket fog majd ébresztetni, és ez magában hordozza egyrészt a veszélyt is. Tehát nemcsak minden szép és csillogó, hanem egy ilyen veszély is.

Ezért én azt mondtam, a Csángómagyarok Szövetsége most már tapasztalattal rendelkezik, öt évig a mi felügyeletünk alatt dolgoztak, vegyék át az állami támogatás programrészét is, és így 2005-től mindent a Csángómagyarok Szövetsége vezetett, tehát anyagilag is és mindent, a magyar állami támogatást is ők rendezték, és nekik kellett erről elszámolniuk. Így mondhatnám, hogy hibásnak is érzem magam, hogy nem könnyen, de magukra hagytuk őket. Ez viszont nem felelőtlenül történt, higgyék el, hanem úgy, hogy megígértük, szakmailag továbbra is a rendelkezésükre állunk, és mindenben segíteni fogjuk őket.

Szépen indult a dolog, felfelé ívelő tendenciát mutatott, nagyon sok keresztszülő jött be a rendszerbe, és elérték a magyar kormány támogatásának a színvonalát a csúcsvégen, tehát a magyar kormány körülbelül - függetlenül attól, hogy milyen színű kormány volt -, mintegy 70 milliós támogatást adott évente. Ez egy biztos támpont volt, de nem volt már elég a sok helyszín fenntartására, ezért az AMMOA segítségével ezek a dolgok felerősödtek, és elérték a 70 milliós támogatást. Tehát valahol a rendszerbe bejött 140 millió forint, és ebből kellett gazdálkodni.

Ennek nagyon hamar eljött a lefelé menő ága is, amikor a keresztszülők helyszínen való megjelenése, a kapcsolattartás hiányosságai miatt bejött a rendszerbe a kételkedés, bejött a bizalmatlanság, és ez most már - függetlenül a februártól történt eseményektől - szerintem egy éven belül amúgy is nagy veszélyt jelentett volna, és változás kellett volna, hogy beálljon. Hogy milyen, ezt nem akarom tagadni, de mindenféleképpen az a rendszer, ahogyan kialakult nem működhetett tovább, mert sok minden dögösen ment, és sajnos elkapta a ló a fiatal titánokat, és nem volt, aki megzabolázza, megfogja őket; ezt így mondom nagyon őszintén, és tanáremberként mondom ezt.

Nagyon sajnálom, mert személyesen Hegyeli Attila sok írásában mentoraként nevez meg engem, és épp most üzentem meg legutóbb, hogy most már felejtse ezt el, mert pontosan azt nem tanulta meg, amire mindig figyelmeztettem, hogy a tisztességes elszámolás, az időbeni és tisztességes elszámolás a legfontosabb. Még két szót mondtam neki, amit úgy látszik, hogy nem tudott megfogadni, ez az alázat és a szolgálat. Egy ilyen programban alázat és szolgálatkésztség nélkül nem lehet semmit sem csinálni. Még egyszer mondom, itt önök előtt, teljes felelősségem tudatában, hogy nagyon sajnálom ezt a fiatal embert - és sokat még, akik abban a csapatban dolgoztak -, mert nagy tehetséggel rendelkeznek, viszont úgy látszik, hogy emberi tulajdonságai, gyarlóságai miatt elkapta őt is a hév, és így jutott arra a sorsra, amiben most jelenleg van.

Sajnos azt is el kell mondanom, és nem akarok itt bizonyítani, de jelek vannak arra, hogy továbbra is a megválasztott, vagy újraválasztott, és törvényesen még mindig be nem iktatott új csángó vezetőség szellemi atyja továbbra is ő. Ez mindenféleképpen azért rossz, mert a csángó szövetséggel való együttműködésünket zavarja ez. Ahogy elnök úr is említette, Szent Erzsébet napjára tüzték ki ezt a Csángó Tanácsot, reméljük, hogy akkor meg tudunk egyezni, és ez az akadály is elhárul az együttműködésünk útjából.

Az utolsó dolog, amit szeretnék elmondani önök előtt, az az, hogy ennek a programnak a sikeressége és a fenntarthatósága továbbra is az AMMOA támogatásától függ. Pákozdi Judit elnök asszony meghívására szombaton részt vettem egy szülői találkozón. El kell mondanom, én azt tartottam őszintén elismerésnek, hogy azt mondtam a kedves megjelent keresztszülőknek - 60-70-en voltak -, hogy én úgy érzem, nem Budapesten vagyok. Nem hittem volna, hogy ennyi ember, mindenféle rangú, rendű ember ilyen szent ügynek tekint - ezt a szót is használtam - ezt a csángó oktatási támogatást, ami számomra meglepő volt, és nem tudtam elképzelni. Gondoltam, hogy van egy kis civil mozgalom, de hogy szombaton, egy munkanapon ilyen sokan eljöttek, és érdeklődéssel vettek részt az utána történt beszélgetésben is, és láttam, hogy milyen komolyan veszik ezt, el sem tudtam elképzelni. Ennyi embernek, és ők csak egy páran voltak, ők képviselik a nagy tömeget, akik támogatják a programot, nem szabad a becsületével és a jó adakozó szellemével visszaélni.

Úgyhogy én azt üzenem önökön keresztül, hogy erősítsék a támogatást, mert önöktől függ - a magyar kormány mellett -, hogy mi lesz ennek az oktatási programnak a sorsa. Ezt mondom itt, önök előtt is, és kérem, hogy mindent tegyenek meg, ki-ki a maga útján, lehetőségein keresztül, hogy ez az üzenet jusson el a keresztszülőkhez, mert nélkülük ez a program, és ilyen méretben nem folytatható. Még akkor sem, hogyha a jövő évi költségvetésben a kormány biztosítja ezt a 70 milliós támogatást, mert az körülbelül a kétharmadát, 60 százalékát teszi ki a jelenleg működő rendszernek, tehát 40 százalékos

keresztzülöi támogatásra szükség van. Azt ajánlanám, ahogy mondtam volt, amikor elváltunk a csángó szövetségtől pénzügyileg, hogy a tisztességes és időbeli elszámolás lesz továbbra is a rendszer fenntartója, megtartója, és emellé kell, ahogy szintén mondtam, az alázat és a szolgálatkészség.

Tudják, az a 43 ember, aki ott dolgozik, nem mindenki szakmailag odavaló képzettséggel rendelkezik, és nem mindenki hivatásszerűen gyakorolja ezt a feladatát; ez természetesen. Sokan csak megélhetésnek tekintik, és mert nem volt máshová menni, eljöttek a csángó oktatási programba tanítani. Ezeket a dolgokat is meg kell oldanunk idővel, mert ebben a programban csak felkészült és igen nagy empátiakészséggel rendelkező, jó oktatóknak van helye, hogy az eredményessége és hatékonysága növekedjen.

Köszönöm a figyelmüket, és arra kérem önöket, hogy minden erejükkel támogassák ennek a programnak a fennmaradását.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Mielőtt megadnám a kérdésekre a lehetőséget, hadd köszönjem meg a keresztzülöknök is a támogatását, hiszen ezt még ezen a bizottsági ülésen nem tettük meg. Tény az, hogy ha ők a lelegejétől nem álltak volna a csángóoktatás mellé, akkor bizony, ez az oktatási program el sem tudott volna indulni, bár az is igaz, hogy nemcsak az oktatási programot támogatják, hanem egyéb más karitatív dolgokat, illetve rendezvényeket is közvetlenül támogatnak. Minden anyagi támogatás mellett azt gondolom, a legfontosabb az, hogy maga ez a mozgalom létrejött, és a gyerekeket, tanulókat közvetlenül is tudják támogatni, illetve ők úgy érzik, hogy egy magyarországi család, a keresztzülöök odafigyelnek rájuk, és lehet, hogy ez sokkal fontosabb, mint a többi, amiről eddig beszéltünk. Köszönöm.

Kérdések, hozzászólások következnek. Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm államtitkár asszonyt, elnök urakat. Mielőtt a kérdéseimet elmondanám, annyit szeretnék megkérdezni elnök úrtól, hogy itt a sokszor idézett Moldvai Csángómagyarok Szövetsége képviselőit miért nem hívtuk meg erre a bizottsági ülésre? Kérdezem ezt annál is inkább, mert az előző napirendi pontot elnök úr azzal utasította el, hogy a legnagyobb délvidéki magyar párt, a VMSZ véleménye nincs mögötte, ehhez képest most tárgyalunk egy olyan napirendet, és személyeskednek jelen nem lévő emberekkel úgy, hogy az érintetteket, akik 12 éven keresztül ezt a programot vitték, még csak meg sem hívtuk. Ennek mi az oka, ezt hadd kérdezzem meg bevezetőként.

ELNÖK: Vannak még kérdések? Ha igen, akkor várom a többi kérdést.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Jó. Köszönöm szépen.

Ebből kifolyólag mélyen méltatlannak éreztem ezt az egész tájékoztatást, meg kell, hogy mondjam, elsősorban államtitkár asszony részéről, több szempontból is. Egyrészt több mint egy év eltelt, és ugyan megpróbált kitérni a bevezetőjében egy-két mondattal erre, de nyilván, államtitkár asszony is érzi, hogy nem egy év után kellene erről a problémáról beszélni. Másrészt az elhangzott tájékoztatás meglehetősen vékonyka volt, államtitkár asszony, túl azon, hogy itt most ön is és az elnök urak is sejtelmesen, vagy kevésbé sejtelmesen fogalmaztak meg különböző vádakokat a Moldvai Csángómagyarok Szövetsége vezetőivel szemben, akiket én nem védek, mert nem az MCSMSZ mellett vagyok ebben az ügyben, ezt azért szeretném hangsúlyozni. Magam is keresztzülö vagyok Pákozdi elnök asszony egyesületében, sőt több képviselőtársamat is buzdítottam erre a lehetőségre, de szeretném hangsúlyozni, hogy döbbenetesnek tartom, hogy erről a kérdéstről úgy beszélünk,

hogy nincsenek itt a legfontosabb érintettek, akik el tudnák mondani a saját véleményüket, és az önökével ellentétes álláspontjukat, ami lehet, hogy önöknek több szempontból kellemetlen lenne.

Arról, hogy itt pontosan mi történt, milyen folyamatok zajlottak, nagyon sok mindent fölírtam magamnak, de aztán rájöttem, hogy igazából teljesen fölösleges ezekre konkrétan kitérni. Nagyon sok mindent el lehetett volna még mondani, államtitkár asszony, hogy hogyan kezdődött az ellenőrzés, ki végezte, mi volt utána a kormány elsődleges utasítása, milyen pénzügyi problémák merültek fel és a többi. Érdekes kérdés az is, hogy a Teleki László Alapítványba szerették volna beolvasztani az MCSMSZ vagyont, aki előtte a pénzügyi ellenőrzést végezte, bár önök ezt több alkalommal is tagadták. Nem szóltunk arról sem, hogy itt elég komoly vádak is megfogalmazódtak, de legközelebb, én hadd kérjem, hogy ha ilyen személyeskedésbe is belemegyünk, akkor ezt tényleg csak akkor tegyük, ha az érintettek is jelen vannak.

Egy-két konkrétumra hadd kérdezzek rá! Burus elnök úr több alkalommal kiemelte a módszertani központ fontosságát és jelentőségét, ehhez képest, úgy tudom, hogy idén a csángó tanárok számára szervezett módszertani tábor elmaradt, és több pedagógus úgy kezdte az oktatást, hogy nem kapott módszertani segítséget. Szeretném kérdezni, hogy ez így volt-e, és ha így volt, akkor ennek mi az oka?

Másrészt nem esett szó arról sem, hogy a keresztszülői befizetésekből érkezett összegek pontosan mekkorák, mert legjobb tudomásom szerint ezek jelentősen csökkentek. Szeretném kérdezni, hogy a korábbi évekhez képest mekkorák ezek az összegek, és ha csökkentek, akkor mennyivel, és önök szerint mi az oka ennek a csökkenésnek? Konkrétan tudjuk-e, hogy hány keresztszülő fizet most egyáltalán.

Nemcsak az MCSMSZ-nél, hanem ismerősökön, tanárokon és másokon keresztül is egyrészt folyamatosan tájékozódtam korábban is erről a kérdésről, mert érdekelt és szívügyemnek tartottam, még akkor is, ha az MCSMSZ-nek egy pár dolog felróható. Nem is kell őket szeretni, és a teremben vannak is egy páran, akik nem szeretik őket, ugyanakkor azért úgy gondolom, azt mondani, hogy összeomlik az a rendszer, amit ők vezetnek, és majd önök fognak egy másikat építeni helyette, azért legalább egy mondatnyi elismeréssel kellett volna azokról is szólni, akik ezt a rendszert egyáltalán felépítették, még akkor is, ha az RMPSZ-nek ebben komoly és fontos segítsége volt.

Sokan kritika tárgyává tették a tanárok közül is az elnök úr által mondott, és jónak, fontosnak tartott egységes bérezést, ezt a 700 lejt. Azt szeretném megkérdezni, hogy valóban bizonyosak-e abban, hogy jó és helyes a helyszínektől, körülményektől, gyermekek számától, lakásminőségtől és attól függetlenül, hogy a tanár állami iskolában vagy bérelt iskolában tanít-e, egy egységes összeget fizetésként megadni, amelyből aztán saját magának kell adott esetben technikai felszereléseket is biztosítani, vagy nyilván, mindenki arra fog törekedni, hogy ebből a pénzből minél többet megspóroljon. Lehet, hogy egyszerűbb és átláthatóbb ennek az elszámolása, de nem nagyon látom, hogy ez valóban jobbá és hatékonyabbá tenné a rendszert. Illetve kérdés az, hogy egyáltalán igazságos-e az, hogy bizonyos technikai feltételeket a tanároknak úgy kell a saját fizetésükből biztosítaniuk, hogy a tanítási körülmények nem egyformák. Ezt többen problémásnak érzik az oktatók közül, erről bizonyára elnök úr is tud.

Fenntartva a meglehetősen élesen megfogalmazott kritikámat, én mindenképpen szeretném ezzel együtt és ettől függetlenül is a mi nyitottságunkat biztosítani önöknek, mert még egyszer mondom, számunkra az úgy a fontos, és ennek a kezelését sem az államtitkárság részéről, és bizonyos szempontból az önök részéről sem tartottuk feltétlenül megfelelőnek. Ezzel együtt mi ezt a kérdést a szívügyünknek érezzük, és továbbra is támogatni kívánjuk, elnök úr úgy fogalmazott a bevezetőjében, hogy mindenki irányában nyitottak, aki ezt a

kérdést fontosnak tartja. Mi fontosnak tartjuk, és ha úgy érzik, hogy valamiben a segítségükre lehetünk, akkor azt jó szívvvel felajánljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr.

Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Elnök Urak! Engedjék meg, hogy néhány gondolattal én is hozzájáruljak ehhez a mai beszámolóhoz, illetőleg vitához. Magam is azzal kezdtem volna, kár, hogy nincsenek itt azok a szervezetek, akikről szó volt, és előzőleg ezt a programot végezték, de én azért nem teszem fel ezt a kérdést, mert önmagában ez a mai téma alapvetően a magyar oktatás mai helyzetét tekinti át a Csángóföldön. Viszont azt gondolom, hogy elnök urak tették azt a beszámolójukban és a tájékoztatójukban, amelyben táptalajt adtak annak a hiányérzetnek, hogy miért nincs itt a másik fél is, hiszen a 2012 februárját megelőző időszakról is elég hosszasan beszéltek, ami nyilvánvaló, és tekintettel arra, hogy itt szó szerinti jegyzőkönyv készül, önmagában bizonyos tisztesség kérdésében - úgymond - sejtetésekre ad lehetőséget.

Azt kell mondanom, hogy államtitkár asszony egy alkalommal már itt volt, amikor ezt a kérdést, úgy gondolom, hogy lezártuk, legalábbis emlékeim szerint volt egyszer egy beszámoló, hogy miért történik a váltás, tehát részemről ezt akkor lezártam. Nyilvánvaló, hogy a mai helyzet tekintetében én egy egészen más terepre próbálnám a saját figyelmünket irányítani, mégpedig arra, amiről ma talán a legkevesebb szó esett, a gyerekekre. Államtitkár asszony tett arra utalást, hogy mennyi gyerek tanul ma magyarul, és meg kell, hogy mondjam, elnök úr, ha egy tanácsot elfogad tőlem, én a célok és a vállalásaik között is konkrétan megfogalmaznám azt, hogy minél több magyar gyerek, csángó gyerek tanulja meg a magyar nyelvet. Azt gondolom, hogy ezt nem kell szégyellni, nemcsak azokat a célokat kell megfogalmazni, ami a hiteles megítélés helyreállítását, önmagában a szervezetrendszer működtetését jelenti.

Félek attól, hogy esetlegesen itt a szervezeti megoldásokban elveszik pontosan az a cél, ami azt gondolom, mindannyiunk számára közös, és amiben én eltekintenék attól, hogy vagyunk mi meg ők, mert csak mi vagyunk, mi, akiknek az a fontos, hogy a nemzeti kultúrát, a nyelvet, a hagyományokat tényleg őrizzük Csángóföldön is, és ez az, ami mindannyiunkat összeköt. Egy kicsit ezzel összefüggő az is, hogy az elkészült, és egyébként rendkívül tetszetős kiadványon az áll, hogy a Magyar Országgyűlés Nemzetpolitikai bizottságának ülésére, miközben Nemzeti összetartozás bizottságának hívnak bennünket, ami olyan szép, ezért is gondolom, hogy esetlegesen ezen is érdemes lenne javítani.

Ami a kérdéseimet illeti: elnök úr azt említette, hogy 7 ezer fő a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségében az a pedagógus, aki magyar oktatásban vesz részt. Engem az érdekelne, hogy konkrétan a Csángóföldön hányan vannak olyanok, akik konkrétan a magyar oktatással foglalkoznak. Annyiban érdekelne néhány összehasonlító adat, mert önök is említették, hogy a keresztszülői programra szükség van, bár hallom, hogy kritika érte a programot. Mennyiben változott a befizetett összeg? 2012-ben az előző évekhez képest növekedett vagy csökkent? Ha igen, akkor mennyivel? Hogy alakult a váltást követően ez a kérdés?

Azt hiszem, látva itt a finanszírozási adatokat, hogy nagyon jó lenne azokat a számszerű adatokat is látni például a mögött a térkép mögött, amin érzékelhető, hogy hol, hány gyermek tanul magyarul. Tehát önmagában a tartalom is fontos, és nemcsak a szerkezet, a szervezeti, finanszírozási megoldások érdekelnének, bár az nyilvánvalóan szembetűnő, hogy több mint 47 millió forintot fordítanak személyzeti költségekre, ugyanakkor a szakmai programok mindösszesen 3 millió forintot emésztenek fel, és erre elnök úr is utalt.

Tehát azt gondolom, az a tevékenység, amit önök felvállaltak, abszolút tiszteletreméltó, és úgy gondolom, hogy jó is, de önmagában ennek a tartalmi kérdései érdekelnek, nemcsak az infrastruktúra, illetőleg abban a minőségi fejlesztés, hanem önmagában az, ami az eredendő célunkat jelentette, mégpedig, hogy kofinanszírozással hogyan oldható meg, hogy minél több gyerek tanulja a magyar nyelvet, és hogy ez ösztönző legyen. Köszönöm szépen, elnök úr a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Ékes Ilona képviselő asszony!

ÉKES ILONA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr.

Mivel én már az indulástól kezdve figyelemmel kísérem ezt az egész moldvai ügyet, szeretném megköszönni a magyar kormánynak, hogy figyelmet fordított rá, és megpróbálta ezt a nagyon nehéz és nagyon szövevényes helyzetet végre tisztázni és tisztába tenni. Szeretném megköszönni azoknak is, akik az átvilágítást végezték, hogy ezt a nagyon sokszor sárdobálásoktól, személyeskedésektől, zsarolásoktól és minősíthetetlen hangnemtől sem mentes ügyet végre megpróbálják egy nyugvópontra helyezni, pontosan a gyerekek és az ügy érdekében, mert a szennyes folytonos kitergetésével a másik csapat elég rendesen élt, a különböző internetes felületeken, és mindenfajta más eszközöket, lehetőségeket is megmozgattak. Tehát nem volt egy hálás feladat és egy könnyű szerep, amit végeztek, ezért szeretném megköszönni.

Továbbá szeretném megköszönni a keresztszülő-programban tevékenykedők és résztvevőknek is az önzetlen munkáját és kitartását, hogy annak ellenére, hogy személyükben is sokszor - hogy fogalmazzak finoman? - megtámadták őket, és egyszerűen minősíthetetlenül viselkedtek velük, mégis kitartottak az ügy miatt, ezért ez a program mehet tovább.

Természetesen, egy ilyen nagy váltáskor sokak, akik eddig támogatták a programot, megrettennek, elbizonytalanodnak, és lehet, hogy ez megnyilvánul a befizetésekben is, de ezt a későbbiek folyamán biztos, hogy lehet majd még gyógyítani, kezelni, javítani, viszont ehhez idő kell. Ezért gondolom azt, hogy nekünk is kellő érzékenységgel kell viseltetni a problémák iránt, mert nem biztos, hogy az ügynek használunk azzal, hogyha folyamatosan felületet adunk olyan értelmetlen és helyén nem való megnyilvánulásoknak, amiket tapasztalunk. Mi meghallgattuk a Csángómagyarok Szövetsége elnökét és munkatársait több ízben is, ebben a bizottságban is volt módjuk és alkalmuk elmondani, amit szerettek volna.

Még egyszer szeretném megköszönni, hogy ezt az ügyet végre sikerült reményeim szerint lezárni, és a jövő felé tekinthetünk ezek után. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Ékes Ilona képviselő asszony egyfajta átmenetet képezett képviselőtársaim hozzászólása és az enyém között, mert én is azzal szerettem volna kezdeni, hogy először is szeretnék köszönetet mondani, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének, annak vezetőinek, illetve a programban résztvevő tanároknak, nevelőknek, akik egyáltalán vállalták azt, hogy ezt a programot átveszik, és Moldvában moldvai magyar, csángómagyar, csángó gyerekeket magyar nyelvre oktatnak, magyarul tanítják őket, és amellet, hogy magyarul tanítják őket, számos olyan dologra is megtanítják őket, ami számunkra evidens, viszont az ottaniak számára, azon körülmények között talán nem evidens, és teszik ezt úgy, hogy sokszor jobb szórakozásuk is lenne, minthogy Erdély keleti határaitól akár 100-150 km-re bemenjenek Moldvába - az ottani körülményeket, aki ismeri, az tudja, miről beszélek -, és ezeket vállalva, sok mindentől távol végigcsinálják ezt a programot. Ezért én személyesen nekik is szeretnék köszönetet mondani, akik ott vannak, akik végzik ezt a tevékenységet.

A program indulására többen visszautaltak, illetve Burus elnök úr a tájékoztatójában ezt nagyon korrekt módon megtette, és ki is hangsúlyozta, hogy nem ők kezdték el, hanem végigvette, hogy kik csinálták eddig. Valóban, ez az első Orbán-kormány idején indulhatott meg, az összeget is ez a kormány, illetve az akkori parlament biztosította, egyébként pont az én módosító javaslatommal élve, és utána minden évben ez az összeg került be, ami nemcsak erre az oktatási programra, hanem civilházak építésére, létrehozására is irányult. Emellett a program mellett egy Csángó Bizottság is létrejött, amely alapvetően egy koordinatívabb bizottság volt, és nem csak parlamenti képviselőkkel állt, többen itt ülnek a teremben az akkori Csángó bizottsági tagok közül, őket is üdvözlöm, és köszönöm szépen, hogy eljöttek erre a mai ülésre.

Azt gondolom, hogy ennek a közös odafigyelésnek, illetve az Európa Tanácsban helyet foglaló képviselőinknek is köszönhetően - nemcsak akkor, hanem azóta is -, illetve az erdélyi képviselőknek köszönhetően ez a csángókérdés, nyugodtan mondhatjuk, hogy európai szintre tudott emelkedni. Minden mellékvágány mellett, hogyha az elmúlt 10-13 évre visszatekintünk, akkor - rossz szó az, hogy sikertörténetről van szó, viszont - láthatjuk, hogy óriásit mozdult el ez az ügy ahhoz képest, amilyen állapotban 1999-ben vagy 2000-ben volt. Ezt legalább szögezzük le magunk előtt, a magunk megnyugtatására, hogy nagyon sokat haladtunk előre, és hogyha még 10-15 év múlva egy hasonló nagyságrendű lépést tudnánk megtenni, akkor nem azt mondom, hogy meg lehetünk elégedve magunkkal, mert ilyet ne mondjunk soha, viszont az ügy érdekében nagyon nagyot haladtunk, fogunk haladni. Úgyhogy azért, hogy ezt tovább tudjuk csinálni, tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ezeket a dolgokat végig tudjuk vinni.

Szerettem volna magam is kapcsolódni ahhoz, hogy a kormánynak is köszönetet kell mondani, hogy ezt az oktatási programot, egyáltalán a csángóság képviselőjét ellátja, illetve biztosítja, és a támogatásokat kiutalja a csángók részére, hiszen nemzetmentő feladatról van szó, mert ha elesnének a csángók, akkor utána jönnének a többiek, és tudjuk, hogy miről van szó, ezt már többször végigbeszéltük.

Szávay képviselő úr kérdésére is már legalább ketten megválaszoltak, hogy tavaly a Moldvai Csángómagyarok Szövetségének volt egy beszámolója, és a beszámoló mellett konkrétan az oktatási programról is esett szó. Itt volt Salamon Adrián és Hegyeli Attila is, részt vettek a bizottság előtt, írásos anyagot is adtak le, tájékoztatót adtak, úgyhogy nem értem, hogy a mai napirendi ponthoz miért kellett volna őket meghívni. A mai helyzetről szerettünk volna ma beszélni, éppen azért, mert váltásra volt szükség; egyébként, hogy váltásra volt szükség, ezt többen megfogalmazták az elmúlt években.

Azok a hírek, amelyekre részben a tájékoztatók utaltak, azokról tudtunk, és ezért volt az, hogy a változást mi magunk is támogattuk. Az, hogy ez a változás mennyiben volt jó, nyilván, egy év alatt nem lehet mindenre rámutatni, de azt gondolom, hogy a tendenciája mindenféleképpen nagyon jó, és ami nagyon fontos, az az, hogy átlátható, és folyamatos elszámolás mellett működik, ez a legeslegfontosabb. Ezzel én nem utalok az előző érára, nem is említettem volna meg szívem szerint, csak a 2012. február utáni helyzetre lettem volna kíváncsi, én magam is csak ezzel foglalkozom ma.

Köszönöm szépen a tájékoztatókat, és visszaadom a lehetőséget, először államtitkár asszonynak.

Válaszadások

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr.

Nem is válaszolnék már Szávay képviselő úrnak kérdésére, és örülök, hogy alelnök asszony, illetve képviselő asszony is emlékezett a beszámolóra, ami itt a bizottságban történt.

Egyetlenegy olyan állítása volt a képviselő úrnak, amelyre viszont muszáj reagálnom. Képviselő úr azt mondta, hogy volt a kormánynak egy olyan szándéka, hogy az ellenőrzést végző Teleki Alapítványba olvassza be a programot. Ez egy tévedés, képviselő úr. Tudom, hogy az MCSMSZ terjesztette ezt a tévedést, de soha nem volt olyan szándékunk, hogy beolvasszuk a Telekibe ezt a programot. Való igaz, hogy kerestük a megoldást, amikor kiderült, hogy olyan gondok vannak az elszámolás és a gazdálkodás körül, amit nem lehet a továbbiakban folytatni, ezért kerestük, hogy milyen keretben lehetne ezt feloldani. Szerepelt ekkor egy valamilyen új szervezet, egy alapítvány létrehozása, mint egy lehetőség, ennek tagja lett volna az MCSMSZ és a Teleki Alapítvány is, és sok más tagja is lett volna ennek az új szervezetnek, de szó nem volt a Telekibe való beolvasztásról. Számunkra a megnyugtató megoldást azt hozta el, hogy az Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége vállalta ezt a feladatot, átvállalta az egész oktatási program működtetését, mert így gazdaságilag és szakmailag is megnyugtató megoldás született.

Még egy lába van ennek a programnak, amit többször említettünk - itt viszont teljesen egyetérték képviselő úrral -, hogy nagyon fontos a keresztszülői befizetések megtartása, mert ez a harmadik lába ennek a programnak. Itt viszont a bizalom megszerzése, megtartása és visszaszerzése a fontos, tehát az, hogy azt lássák a magyarországi keresztszülők, hogy jó kezekben van a program, olyan kezekben van egyrészt, hogy pontos elszámolásokkal, korrekten működik, és szakmailag is egy olyan színvonalat tudunk biztosítani, ami az egész oktatás szempontjából megnyugtató. Nagyon remélem, hogy a jelenleg felállt rendszer, amit alapvetően az RMPSZ-nek köszönhetünk, ezt biztosítja, és remélem, hogy így vissza tudjuk szerezni a keresztszülők bizalmát is.

Csak annyit szeretnék alelnök és képviselő asszony szavaira reagálni, hogy valóban, a gyerekek a legfontosabbak, hogy a gyerekeket valóban jó körülmények között, vonzóan, megnyugtató módon tudjuk bevonni ebbe az egész programba, és tudjuk őket bent tartani a magyar identitás és a magyar kultúra bástyái között. Ezt a munkát szeretném folytatni, közösen végezni, és remélem, hogy ebben továbbra is tudunk sikereket elérni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Elnök úr, ha kíván reagálni, parancsoljon!

BURUS SIKLÓDI BOTOND elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége): Képviselő úrnak arra a megjegyzésére, hogy a módszertani tevékenység és a szakmaiság csorbult volna, annyit, hogy az általunk tervezett módszertani munka teljes mértékben és 100 százalékban teljesítve van. Van egy tevékenység, ez így igaz, amelyet az Országgyűlés alelnöke, Lezsák Sándor úr a Lakitelki Alapítványon keresztül ajánlott fel tavaly ilyenkor, gondolom, erre gondol a képviselő úr (*Szávay István bólint.*), ez tényleg elmaradt a nyárról, de meg fog történni, ha jól tudom, a tavasz folyamán. Elnök úr külön foglalkozik ezzel, és gondolom, reagálni is fog rá. Tehát azon szakmai munka, amit célul tűztünk ki, semmiképpen sem fog csorbulni, legalábbis eddig nem történt mulasztás részünkről.

Hogy igazságos-e a 700 lejes megközelítés? Egy kicsit olyan formán szeretnék fogalmazni, hogy a puding próbája az evés. Mi szeretnők ezt a rendszert kipróbálni. Gyűjtjük a visszajelzéseket, így igaz, képviselő úrnak nagyon jó információi vannak, vannak olyanok, akik ezért a rendszerért nem hurráznak, de mi szeretnők ezt kipróbálni, és semmiképpen sem a felelősség áthárítását keressük ebben, hanem inkább a felelőssé tételét azoknak a kollégáknak, akik a saját lakhatási feltételeiket biztosítják ebből. Azt hiszem, hogy majd, egy kellő idő elmúltával, egy elemzés eredményeképpen sokkal többet tudnék erről, az igazságosságról vagy a megfelelő pénzmennyiségről beszélni.

Az AMMOA-val kapcsolatosan: mi erre a szórólapra is felírtuk nagyon pontosan, hogy mennyi pénzt igényeltünk, és ez mindig nagyon szigorú szabályok között történik. Mi nagyon konkrétan megfogalmazzuk azt a programot, amire kérjük a támogatást, erre igényeljük, és azonnal kapjuk rá a választ, sőt az utalás is megtörténik, hisz ez előtte egy részletes egyeztetés eredményeképpen történt meg. Jelen pillanatig 7,5 millió forint, amit az AMMOA-tól eddig igényeltünk. Hogy az AMMOA-nak mennyi pénze van, mivel különálló civil szervezet, ezt ne tőlem kérdezzék. Természetesen mi perspektívában és rövid távon gondolkodva egyeztetünk mindig, hogy meddig terjeszkedhetünk, tervezhetünk.

Természetesen ez összefügg azzal is, hogy mennyi a befizetők száma, és hogy ez hogyan változott. Az észlelhető, a beszélgetéseink során ez derült ki, hogy megcsappant a befizetők száma, de ebben, higgye el, hogy nagyon-nagyon sajnálatos módon közrejátszik a régi Csángómagyarok Szövetsége vezetésének a konok kitarása olyan értelemben - amit szervezeti oldalról helyesnek tartok, mert mindenki védi a saját szervezetét -, csak épp úgy tünteti fel, ha megnézi a honlapjukat, mintha most is ők vezetnék az egész oktatási programot. Itt megtörtént egy változás, ezt valahogyan tudomásul kellene venni. Sokkal többet ártnak ezzel a rendszernek, mint amennyit - ők azt mondják, hogy - használnak.

Ha végignézi a honlapot, folyamatosan az van, hogy az általuk újonnan megnyitott bankszámlaszámra kérik, buzdítják mindazokat, akik az oktatási programot támogatni akarják (*Ékes Ilona: Szégyen!*), hogy fizessék be a támogatást, miközben az oktatási program február 1-jétől a pedagógus szövetség vezetése alatt folyik, és a pedagógus szövetségnek pedig senki mással, mint kimondottan az AMMOA-val van együttműködési szerződése. Ebből adódóan is vannak olyan befizetők, keresztszülők, akik talán eltájolódtak, rosszul informáltak, és tulajdonképpen igazuk van, mert a csángó szövetség honlapja arra buzdítja őket, hogy az általuk külön nyitott számlaszámra fizessék be az oktatási támogatást, ami mindenképpen értékelendő, hogy támogatják a csángó szövetséget, de ezáltal nem az oktatási programot támogatják közvetlenül.

Elnézést kérek, a nemzetpolitikai bizottság egy elírás volt egy első megközelítésben, először így írtuk le, de úgy látszik, nem történt meg a javítás a Nemzeti összetartozás bizottsága irányában.

Teljes mértékben így van, igen, hogy minél több gyerek tanuljon meg magyarul. A létszámadatokkal nem bővítettük ezt a szórólapunkat, de természetesen a legpontosabb nyilvántartásunk van arról, hogy a helyszínenként jelen pillanatban hány gyerek részesül iskolai magyar nyelvű oktatásban és iskolán kívüli tevékenységben. Azt említettem a beszámolómban, hogy a Szeret-Klészse Alapítvánnyal való megállapodásunk szerint újabb 150 gyerekekkel bővült ez a program, és közel 2400 körülire tehető a számuk, de természetesen itt vannak átfedések is, hisz ugyanaz a gyerek részt vesz iskolán kívüli oktatásban is, és részt vesz ugyanakkor az iskolai oktatásban is. Ennek a keresztmetszetét, illetve a nagyon pontos gyereklétszám megállapítását is megtehetjük egyik pillanatról a másikra, hogyha erre igényt tartanak.

A tartalmi kérdésekkel kapcsolatosan pedig annyit, hogy a módszertani találkozókat, amelyeket a korábbiakban is említettem, pontosan erről szólnak, és módszertanosoknak, szakfelügyelőknek a bevonásával történik az év eleji eligazítás, hogy milyen tematika szerint állítsa össze a munkatervét minden egyes oktató, és eszerint történik az ellenőrzés is.

Ennyit szerettem volna hozzáfűzni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Esetleg elnök úr, volt egy kérdés a rendezvényt kapcsolatosan.

LÁSZLÓFY PÁL tiszteletbeli elnök (Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége): Az a rendezvény úgy történt, hogy az Országgyűlés alelnöke, Lezsák Sándor úr Moldvában járt,

és ottlétekor megígérte, hogy ősszel egy lakitelki népfőiskolán való képzésben ő közrejátszik, és a szállításon kívül mindent biztosít, programot és mindent. Ez viszont a váltás következtében már későn jutott el hozzánk, úgyhogy alelnök úrnak levelet írtunk, és megegyeztünk abban, tekintettel arra, hogy mi megpályáztuk az autó biztosítását, hogy ez se vesszen el, a tavaszi vakációban, 2013. április 6-8. között lesz megtartva a lakitelki tábor, amit gondosan előkészítünk, és egy csapatépítő program és konfliktuskezelő program keretében használjuk ki az alelnök úr által felajánlott lehetőséget.

Engedjék meg, hogy a képviselő úr által felvetett kérdésre is válaszoljak, mert érintett vagyok. Én voltam az, aki nevet említettem, és ha ezt rosszul tettem, elnézést kérek, de én ezzel azt akartam önöknek közvetíteni, hogy ha valakinek fáj az, hogy egy ilyen szépen felépített program, egy ilyen fiatalok által megszervezett program, úgymond adott pillanatban léket kapott, akkor én ezt akartam érzékeltetni. Nekem Attila egy közvetlen és jó munkatársam volt, és azt is elmondtam önök előtt - ez a pedagógusi őszinteség hibája, nem gondoltam meg, hogy esetleg nem kell itt annyira őszintének lenni, mert félreérthető az őszinteség -, arra akartam utalni ezzel, hogy mennyire fáj ez nekem, másrészt az elismerés is benne volt ebben. Azt is elmondtam, baj volt, hogy nem volt olyan személy, aki megfogja az elszabadult lovat, mert az az ember a programban továbbra is jól hasznosítható lett volna.

Tehát nem volt szándékomban egy jelen nem lévő ember ellen szólni. Különbözően ezt a szemébe is megmondtam, mert én nem ott szoktam beszélni, ahol nincsenek jelen, először azoknak mondtam meg a véleményemet, akikkel együtt dolgoztam hosszú időn keresztül, és ahogy említettem önöknek, a visszatérés is csak azért volt, mert az első négy évet együtt csináltuk, és mindenféle elszámolást személyesen kellett aláírnom, de, hogy úgy mondjam, azt is meg kell tanítani, hogyan kell elszámolni egy szekértár murvával.

Nekem ez a szándékom volt, és nem akartam én itt Attila vagy a csángó szövetség bírálatát tenni, nem is tettem, csak azt mondtam, hogy mind nekik, mind mindannyiunknak, akiknek ebben a dologban a továbbiakban szerepe lesz, tessék megtanulni alázattal szolgálni, és akkor nem lesz annyi baj. Higgye el, ennyi bírálatot el lehet mondani itt, de akárhol, mert belőlem kiindulva ez mindenkire ráfér, hogy egy ilyen szent ügyet alázattal kell szolgálni, nem pedig másképpen. Ennyi volt az én szándékom, és hogyha ez félreérthető volt, vagy másképp értelmezték, akkor elnézést kérek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tájékoztatókat, a kérdésekre adott válaszokat, és természetesen a kérdéseket, hozzászólásokat is. Mindazoknak szeretném megköszönni a mai bizottsági ülésen való részvételt, akik a témával foglalkoznak, illetve támogatásukkal segítséget nyújtanak azért, hogy ez az oktatási program a továbbiakban is tudjon működni.

Államtitkár asszonynak is köszönöm szépen a tájékoztatót. Viszontlátásra! Jó munkát kívánunk!

Egyebek

Rátérünk a következő napirendi pontunkra, az egyebekre. Nekem semmi bejelentenivalóm nincs. Megkérdezem, hogy van-e valakinek közlendője. *(Nincs jelentkező.)* Hogyha nincsen, akkor lezárom a mai bizottsági ülést.

További jó munkát kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 41 perc)

Potápi Árpád János
elnök

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika